DOCUMENTE MOLDOVENEȘTI INEDITE DIN SECOLELE AL XVI-LEA ȘI AL XVII-LEA

DE

N. GRIGORAȘ și I. CAPROȘU

Depistarea și publicarea documentelor medievale românești inedite din fondurile publice sau particulare au dobîndit în ultima vreme o importanță cu totul aparte, dată fiind vasta acțiune inițiată de Secția de științe istorice a Academiei Republicii Socialiste România de editare științifică a acestor acte într-un corpus complet. Avînd în vedere acest fapt, ca și convingerea că orice document nou sporește informația asupra trecutului nostru, publicăm un mănunchi de șapte documente moldovenești inedite din sec. al XVI-lea și al XVII-lea depistate de noi în depozitele unor arhive județene și muzeale din Moldova.

Pe lîngă faptul că sînt inedite, aceste documente aduc date noi asupra unor evenimente și instituții din sec. al XVI-lea și al XVII-lea. Primul document pe care-l publicăm, scris în cancelaria lui Petru Rareș (23 aprilie 1529), aduce știri noi cu privire la răscoala boierilor moldoveni din anul 1523. Astfel, sîntem informați că marele ceașnic Dragotă Săcuianul, unul din complotiști, despre care istoriografia noastră presupunea că fusese decapitat, a scăpat cu viață și a fost iertat de Petru Rareș, care i-a restituit unele proprietăți ce-i fuseseră confiscate de Ștefan cel Tînăr. Dăm acum textul și traducerea după originalul slavon.

Documentele nr. 2 și 3, pe lîngă faptul că sporesc numărul extrem de redus al documentelor pe care le cunoaștem de la Ion vodă, întregesc cu noi informații unele aspecte cunoscute ale politicii interne a acestui domn (susținerea micilor proprietari amenințați cu acapararea ocinilor de către marea boierime; vezi doc. nr. 3). Actul din 1574 mai 13 prezintă, de asemenea, importanță pentru cunoașterea cronologiei domniei lui Ion vodă, fiind ultimul document pe care îl cunoaștem emis de cancelaria viteazului domn.

Documentele nr. 4 (13 aprilie 1586) și nr. 6 (16 noiembrie 1595) cuprind date noi despre existența mănăstirii Sălăjani-Botoșani și a

„STUDII", tomul 21, nr. 2, p. 243–257, 1968.

www.dacoromanica.ro

ctitorului ei, întemeiată înainte de 25 mai 1528 [1] şi menţionată în documentele interne, pentru prima oară, la 29 aprilie 1529 [2].

În sfîrşit, pe lîngă un hrisov al lui Petru Şchiopul, adnotat de Radu Mihnea (nr. 5), publicăm un document (nr. 7) privind legăturile boierilor Stroici cu ctitoria lui Anastase Crimca de la Dragomirna. Toate aceste acte aduc în acelaşi timp noi informaţii despre satele Cordăreni, Tăuteni, Dumeni şi Călugăreni (Botoşani), Mărceşti şi Luncani (Bacău), Sălăjani (Botoşani), Mînjeşti şi Drujeşti (Iaşi).

La editarea acestor documente am adoptat normele stabilite de Secţia de ştiinţe istorice pentru editarea colecţiei *Documenta Romaniae Historica* (v. *Introducerea* de la vol. I, B, Ţara Românească), cu singura deosebire de a fi marcat orice întregire a textului prin paranteze unghiulare(< >).

1

1529 (7037) aprilie 23.

Petru Rareş voievod întoarce lui Dragotă Săcuianul satul Cordăreni, pe Iubăneasa, pe care i-l luase o dată cu altele Ştefan cel Tînăr voievod.

† М<и>л<о>стїю Б<о>жїею, мы Петръ воєвода, г<о>сп<о>д<а>ръ земли Млдавскои. Знаменито чиним иссим нашим листом въсѣм ктw нан оуздрит или его чтоучи оуслышит wже тот истиннъын наш вѣрнъын слоуга, пан Драгота, Сѣкоуганоул, слоужил нам право и вѣрно. Тѣм мы, видѣвши правокѣрною слоужбоу его до нас, жаловали есмы его wсобною нашею м<и>л<о>стїю и дали и вратили есмы емоу wт нас в нашв землю, оу Млдавскои, правою его wтнинв и въикупленїе его, едно село на Юбанѣса, под Кысокою Доубровв, на имѣ Кордърѣни, що wн бъıл коулил тое село wт Нѣга, дочка Индреики Кордарѣ, оуноука старого Юбана, за ф̄н злата татарскиχ, испривилїа что имал дѣда ен, старого Юбана, wт прѣдѣда нашего Алеѳандра воєводы. Тое выше писанное да ест емоу wт нас врик съ въсем доходом и дѣтем его и оунвчатwм его и прѣоунвчатwм его и пращпратwм его и въсемоу рwдв его ктw см емоу изберет нан ближнїи, непорвшено николиже на вѣкы.

И хотар томоу прид реченномоу селоу, що на Юбанѣса, под Кысокою Доубровв, на имѣ Кордарѣнwм, да ест по старомоу хотарв wт оусиχ сторwн покоуда из вѣка wживали.

И правилїа коупежное що wн имал на тое село wт брата г<о>с<по>д<ст>ва ми, Богдана воєводы, тда привилїе ест скажена wт братанич г<о>с<по>д<ст>ва ми Стѣфан воєвода коли емоу съгрѣшил и оузл емоу и дрвгїи села его.

И на то ест вѣра нашего г<о>с<по>д<ст>ва выше писаннаго, мы Петра воєводї и вѣра прѣвъзлюбленнаго с<ы>на г<о>с<по>д<ст>ва ми, Богдана, и вѣра

---

[1] P. P. Panaitescu, *Manuscrise slave din Biblioteca Academiei R.P.R.*, vol. I, Bucureşti, 1958, p. 33—34.

[2] *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veac. XVI, vol. I, p. 320—321.

www.dacoromanica.ro

нашиⷯ болѣр: вѣра пана Грозава дворника, вѣра пана Негрила, вѣра пана Тълабѫ, вѣра пана Скрипка, вѣра пана Клада и пана Михоѹла пръкалабове Хотинскиⷯ, вѣра пана Кръже и пана Хоѹрѫ пръкалабове Немецкиⷯ, вѣра пана Данчѫла и пана Звїари пръкалабове Новоградскиⷯ, вѣра пана Барзовкого портарѣ Сочавского, вѣра пана Драгшана спътарѣ, вѣра пана Дѫмша вистѣрника, вѣра пана Личѫла постелника вѣра пана Фели чашника, вѣра напа Тоадера столника, вѣра пана Їѡна комиса и вѣра всиⷯ болѣрѡв нашиⷯ молдавскиⷯ, великиⷯ и малиⷯ.

Ꙗ по нашем животѣ, ктѡ боѹдет г<о>сп<о>д<а>ръ нашеи земли, wт дѣтїи нашиⷯ или wт нашего рѡда или пак боѹд кого Б<ог>ъ изберет господарем бъıти, нашеи Мѡлдавскои земли, тот би емоѹ непорѫшил нашего даанї<а и потвъ>[3]рженїа али а би емоѹ ѫтвръдил и ѫкрѣпил, занѫме есмъı емоѹ дали и потвръждили за его правѫю слѫжбоѹ и за цо ест емѫ правда wтнина.

<Ꙗ на>[3] болшее крѣпост и потвръжденїе томоѹ въсемоѹ въıше писанномоѹ, велѣли есмъı нашемоѹ вѣрномоѹ паноѹ Тоадерѫ логофетѫ, писати и печат нашоѹ привѣсити ксемоѹ листоѹ нашемоѹ.

Ѳ Хръловѣ, Дѫмитрѫ Попович писал в<ъ> л<ѣ>то ×ѕѳз априлїа кг.

<Pe verso însemnarea diaculuі: > † Пан Драгота, съст<р>[4]а Рѫска, село Кордарѣни.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Petru voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că această adevărată slugă a noastră credincioasă, pan Dragotă Săcuianul, ne-a slujit nouă drept şi credincios. De aceea, noi, văzînd dreptcredincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întors de la noi în ţara noastră, în Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, un sat pe Iubăneasa, sub Dumbrava Înaltă, anume Cordărenii, care acel sat el l-a cumpărat de la Neaga, fiica lui Andreica Cordar, nepoata bătrînului Iuban, pentru 380 de zloţi tătăreşti, din privilegiu ce a avut bunicul ei, Iuban cel bătrîn, de la străbunicul nostru Alexandru voievod. Acel mai sus-scris sat să-i fie lui de la noi uric cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răsstrănepoţilor lui şi întregului său neam care i se va alege mai aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acelui înainte-spus sat, ce este pe Iubăneasa, sub Dumbrava Înaltă, anume Cordărenii, să-i fie din toate părţile pe vechiul hotar pe unde au folosit din veac. Iar privilegiul de cumpărătură ce el a avut pe acel sat de la fratele domniei mele, Bogdan voievod, acel privilegiu a fost stricat de nepotul de frate al domniei mele, Ştefan voievod, cînd el a greşit şi i-a luat şi alte sate ale lui.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Petru voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Bogdan, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grozav vornic, credinţa panului Negrilă, credinţa panului Tălabă, credinţa panului Scripcă, credinţa panului Vlad şi a panului Mihul pîrcălabi de Hotin, credinţa panului Cîrjă şi a panului Huru pîrcălabi de Neamţ, credinţa panului Danciul şi a panului Zbierea pîrcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Bar-

[3] Loc rupt în orig.
[4] Loc şters în orig.

www.dacoromanica.ro

bovschi portar de Suceava, credinţa panului Dragşan spătar, credinţa panului Dumşa vistiernic, credinţa panului Liciul postelnic, credinţa panului Felea ceaşnic, credinţa panului Toader stolnic, credinţa panului Ion comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i întărească şi să-i împuternicească, pentru că i-am dat şi i-am întărit pentru dreapta lui slujbă şi pentru că îi este lui dreaptă ocină.

‹Iar pentru›[5] mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului nostru pan Toader logofăt să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitru Popovici, la Hîrlău, în anul 7037 ‹1529› aprilie 23.

‹Pe verso, însemnarea diacului:› Pan Dragotă, sora Rusca, satul Cordăreni.

Muzeul Botoşani, Inventar nr. 1.

Orig., pergament (35,5 × 42,8 cm.) pecete aplicată.

Cu o trad. din 1783 august 12 de Gheorghe Evloghie dascăl, autentificată de Condre vel logofăt.

2

‹După 1572 martie 8›.

Ioan voievod împuterniceşte pe Maydalena, cneaghina lui Neagoe pîrcălab, să ţină pînă la judecata domnească satul Călugăreni, ţinutul Dorohoi.

Їѡн воєвода, Х‹о›жїею м‹и›л‹о›стїю, г‹ос›п‹о›д‹а›ръ земли Молдавско и Дали єсмо сєс лист наш Магдалинн, кнѣгинн Нѣгоєка паркалаба, на то wна да єст монна[6] и силна нсим листом нашим дръжати єдно сєло, по имѣ Кълѫгърѣнїи, ѫ колости Дорогѫнскон, за цо тоє сєло измѣнѫл Тъѫтѫл, своєю доброю волею съ нєм и дала Тъѫтѫлѫ полокина сєла wт Калицъ, на Кашєѫ, за измѣнѫ, како а би wт на‹с›[7] дръжама г‹о› до єдного сѫдѫ.

Протож ин да сѣ нє ѫмешѣєт пред сим листом нашим.

Asămine scrie ce vechi
Carpu vor‹nic› de poartă.

Ion voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră Magdalinii, cneaghina lui Neagoe pîrcălab, spre aceea ca ea să fie tare şi puternică cu cartea noastră să ţină un

[5] Loc rupt în orig.
[6] Greşit pentru моцна.
[7] Omis.

www.dacoromanica.ro

sat, anume Călugărenii, în ținutul Dorohoi, pentru că acel sat l-a schimbat Tăutul de bunăvoia sa cu ea și a dat lui Tăutul o jumătate de sat de la Baliță, pe Bașeu, pentru schimb, ca să-i fie de la noi de stăpînit ei pînă la judecată.

Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Arh. St. Iași, DCCCI, f. 139.
Copie.
Datat după doc. căruia îi succede în condică.

3

1574 (7082) mai 13, Iași.

Ioan voievod întărește mai multor copărtași satele Mărcești și Luncani din ținutul Bacău înființate pe un loc „în pustiu"[8]

М<и>л<о>стїю Б<о>жїю, Иwан воєвода, с<ъ>нъ Ѳтефана воєводи, г<о>сп<о>даръ земли Молдавскои. Ѻж<є> прїндошѧ, прѣд нами и прѣд оубсими нашими Молдавски<ми> болѣри, слѹги наш>и[9] Кръстина и сестричича є[9] н, Пїетрѫ, дочка Ѩнни, дочци Маркови и Тѹдора и сестра еи, Мърїе, дочки Маркови и жени его, Ѩнни и Пънтѧ и брат его Маркоѹл и сестра нХ, Ярманка, дѣти Ѩнни, жени Маркови кромѣ <Марко>[9], тиж<є> Лѹпѹл, с<ъ>нъ Їwн и тиж<є> Ѳамоил и сестри его, Настасїѧ и Мърїе и Ѩнна, дѣтїе Фътѹла и тиж<є> оуик нХ, Мирон и тиж<є> братаничичик ег<о>, Бѹрдѹган и сестричичке ег<о>, Ѳорѫ, и сестра ен, ою и брат нХ, Лазор, дѣтї Ѩнни, <дочци Или и оуѹми>[9]л<о>с<ти>те нас и просити себе привилїе wт нас на нХ правою wтнинѹ и даанїе, на едно мѣсто wт пѹстини, оу волост Баковѣ, оу бѹковинѹ, оу еднои кръници иже именоваме с<ѧ> Ѳѣка и тепер именѹет сѧ село Мърчещїи, але третою част wт того мѣста и село wни изсѣдали собі нигде далече wт того мѣсті оу томждє Хотара и поставили мѣсто и третои част Лѹнканїи исправилїи wт даное что имали родїтелїи нХ въше речнъХ Марко и жена ег<о>, Ѩнна и Їwн и Фътѹл и Мирон и Илѣ wт Илїаша воєвода Петровичь и пак <wт>[10] Ѳтефана воєводї Петровичь и тиж<є> исправилїе на потвръжденїе чтw wни имали wт Ѩлеѯандра воєводї.

Ино мъı и съ нашими болѣри искаХом и wбрѣтаХом съ нашими д<ѹ>шами аж<є> єст правда wтнина и даанїе и ни wт кого wт инъı тѣ<ж>[10]ѹѕ не <и>[11]мали, а мъı такождере и мъı дадоХом им и оутвръдиХом им ссим нашим знаменитом листом како да єст им и wт нас оурик и wтнинѹ, даанїе iакож<є> и прѣжде и съ въсем доХодом. Ѩле то<т>[11] въш<є> писанное мѣсто wт пѹстини да єст им на трї части, двѣ части иже именѹет сѧ н<ъ>нѣ Мърчещїи да єст Кръстини и сестричичи ен, Пїетри, дочки Ѩнни, дочци Маркови и сестрам нХ, Тѹдори и Мърїе, тиж<є> дочким Маркови и жени ег<о>, <Ѩ>[12]нни и Пънти и братѹ ег<о>, Маркѹлови и сестри нХ, Ярманки, дѣтим Ѩнни, женч Марко

[8] In perioada cînd numărul de față al revistei „Studii" se afla la tipar, acest document a fost editat cu greșeli de lectură și de traducere și în „Revista arhivelor", an. X (1967), nr. 2. p. 347—349. Aceste lacune ne determină să menținem publicarea lui.
[9] Loc rupt în orig.
[10] Omis în orig.
[11] Loc rupt în orig.
[12] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

кромѣ Марка. Я тота третаа част, что с<ѣ> тепер именѣет Лѧнканїи, да ест Лѧпѣлови, с<ъı>нѣ Їѡнѣ и Самоилѣ и сестрим его, Настасїи и Мърїи и <Анна, дѣтї>[12]ем Фътѣлови и оуикѣ им, Миронѣ и братаничим, ег<о> Кѣрдѣган, с>ъı>нѣ Или и сестречичивом его, Горѫ и Цою и Лазорѣ и дѣтїем Анни, дочци Или. Яле половина wт тотѣ третою част да ест самомѣ Лѧпоулови, с<ъı>нѣ Їѡнѣ . . . . . [12] иѫ и оунѣчатом иѫ и прѣоунѣчатом иѫ и праџѣрѣтом и въсемѣ иѫ родов кто им изберет наиближнїи, непорѣшено николиж<е> на вѣки.

Я Хотар тѫм двом частим иже именѣет сѧ н<ъı>нѣ Мърчещїи и тои третои ча<ст, иже именѣет сѧ нъıнѣ Лѧ>[13]нканїи, да ест wт нижнїи Требешел через Красномѣ Горѣ, гори до где оупадает до кръниць wт Слатинѣ, а wт иншиѫ сторон, по старомѣ Хотарѣ, по кѣда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашег<о> г<о>с<по>д<ст>ва въш<е> пис<анаго Иѡана воеводи, сънъ Стефа>[12]на воеводи и вѣра прѣвъзлюбленнаг<о> с<ъı>на нашег<о> Петра воеводї и вѣра бояр нашиѫ: вѣра пана Дѣмбрав<а> дворника Долнѣи Земли, вѣра пана Їѡн Грѣмаѕ дворника Горнѣи Земли, вѣра пана Козма Мѣр<г>[13]ѣ, <вѣра пана Лѧпе Х>[12]ѣрѣ пръкълаба Хотинскаг<о>, вѣра пана <Тоа>[13]дра пръкълаба Немецкаго, вѣра пана Їѡн Карагюзѣл пръ<къıлаб>а[13] Новоградскаго, вѣра пана Єремїѧ портарѫ Сочавскаго, вѣра пана Данчѣла и пана Єремїѧ пръ-<къ>ла<бо>бе Ѻрхеїскаго, вѣра пана Мълаю Пътрѣ постелника, вѣра пана Глигорїа спътарѫ, пѣра пана Ѭне вистѣрника, вѣра пана Кѣюма чашника, вѣра пана Билъи столника, вѣра пана Никоаръ комиса <и в>[13]ѣра въсиѫ нашиѫ молдавскиѫ болѣрї великиѫ и малиѫ.

Я по нашим животѫ, кто бѣдет г<о>сп<о>д<а>ръ wт дѣтїе нашиѫ или wт нашег<о> рода или пак бѣд кого Б<ог>ъ изберет г<о>сп<о>д<а>рѣм бъıти нашеи Молдавскои земли, тот бъı им непорѣшил нашег<о> да<ан>[13]їе и потвръ-жденїе, але а би им дал и оукрѣпил занѣже мъı есми им дали и потвръдїли, за что ест им правда wтнина<и>[14]даніе и ни wт кого wт инъı тѣж<е>[14] уне имали.

Я на болшїи иѫ крѣпост и потвръжденїе тѫм бѣсѫм въıш<е> писанном <вел>[15] ѣли есми нашемѣ вѣрномѣ и почтенноми болѣрине, пане Їѡнѣ Голъи великомѣ логофетѣ писати и наш печат привѫсити къ семѣ истинномѣ листѣ нашемѣ.

Писал Кръстѣ Мѣстевич, оу Ꙗсох, в<ъ> л<ѣ>то ×ЗѰѪ м<е>с<ѣ>ца маї гї д<ь>ни.

† Яз Їѡн воевода и с<ъı>ъ наш Пътрѣ.

Din mila lui Dumnezeu, Ioan voievod, fiul lui Ştefan voievod, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor <boierilor>[16] noştri moldoveni <slugile noastre>[16] Crîstina şi nepoata ei de soră Pietra, fiica Annei, fiicele lui Marcu şi Tudora şi sora ei, Mărie, fiicele lui Marcu şi a soţiei lui, Anna, şi Pîntea şi fratele său, Marcul şi sora lor, Armanca, copiii Annei, soţia lui Marcu pe lîngă <Marcu>[16], de asemenea Lupul, fiul lui Ion şi de asemenea Samoil şi surorile lui, Nastasia şi Mărie şi Ana, copiii lui Fătul şi de asemenea unchiul lor, Miron şi de asemenea nepotul lui de frate, Burdugan şi nepoata lui de soră, Sora

[13] Loc rupt în orig.
[14] Omis în orig.
[15] Loc rupt în orig.
[16] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

și sora ei, Țoia și fratele lor, Lazor, copiii Annei, ‹fiica lui Ilea și›[16] ne-au rugat și au cerut singuri de la noi privilegii pe a lor dreaptă ocină și danie, pe un loc în pustiu, în ținutul Bacău, la bucovină, la o fîntînă care s-a numit Seaca și acum se numește satul Mărcești, însă a treia parte din acel loc; satul ei l-au așezat nu departe de acel loc, în același hotar; pe a treia parte din acel loc și-au așezat Luncanii, din privilegii de danie ce au avut părinții lor mai sus spuși Marco și soția sa, Anna și Ion și Fătul și Miron și Ilea de la Iliaș voievod Petrovici și iarăși de la Ștefan voievod Petrovici și de asemenea din privilegii de întărire ce au avut ei de la Alexandru voievod.

Deci noi și cu boierii noștri am cercetat și am aflat cu sufletele noastre că este dreaptă ocină și danie și nu au pîră dinspre nimeni, iar noi de asemenea și noi le dăm și le întărim cu această luminată carte a noastră ca să le fie și de la noi uric și ocină, danie și de acum înainte și cu tot venitul. Iar acel mai sus scris loc în pustiu să le fie în trei părți, două părți care se numesc acum Mărceștii să fie Crîstinii și nepoatei ei de soră, Pietra, fiica Annei, fiica lui Marcu și surorilor lor, Tudorei și Măriei, de asemenea fiicele lui Marcu și soției sale, Anna și lui Pîntea și fratelui său, Marcu și surorii lor, Armanca, copiii Annei, soția lui Marcu pe lîngă Marcu. Iar acea a treia parte, care acum se numește Luncanii, să fie lui Lupul, fiul lui Ion și lui Samoilă și surorilor sale, Nastasia și Măria și ‹Anna›[17], copiii lui Fătul și unchiului lor, Miron și nepotului lui de frate, Burdugan, fiul lui Ilea și nepoatelor lui de soră, Sorei și Țoiei și lui Lazor și copiilor Annei, fiica lui Ilea. Iar jumătate din acea a treia parte să fie numai lui Lupul, fiul lui Ion .....[17] lor și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților și întregului lor neam cine li se va alege mai aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acelor două părți care se numesc acum Mărceștii și a acelei de a treia părți, ‹ce se numește acum Lu›[17]ncanii, să fie de la Trebeșelul de jos peste Dealul Frumos, în sus pînă unde cade la fîntîna de la Slatina, iar dinspre alte hotare, să fie după vechiul hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului ‹Ioan voievod, fiul lui Ștefan›[17] voievod și credința preaiubitului nostru fiu Petru voievod și credința boierilor noștri: credința panului Dumbravă vornic de Țara de Jos, credința panului Grumadz vornic de Țara de Sus, credința panului Cozma Mur‹g›[17]u, ‹credința panului Lupe H›[17]uru pîrcălab de Hotin, credința panului ‹Toa›[17]der pîrcălab de Neamț, credința panului Ion Caraghiuzel pîr‹călab›[17] de Cetatea Nouă, credința panului Eremia portar de Suceava, credința panului Danciul și a panului Eremia pîrcălabi de Orhei, credința panului Mălai Pătru postelnic, credința panului Gligorie spătar, credința panului Iane vistiernic, credința panului Bucium ceașnic, credința panului Bilăi stolnic, credința panului Nicoară comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să

[17] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

le dea şi să le întărească, pentru că noi le-am dat şi le-am întărit, fiindcă le este dreaptă ocină şi danie şi nu au pîră dinspre nimeni.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Ion Golăi mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cîrstea Mustevici, la Iaşi, în anul 7082 <1574> luna mai 13 zile.

† Eu Ioan voievod şi fiul nostru Pătru.

Arh. St. Bacău, XLVII/4.
Orig., pergament (57,5× 59 cm), rupt. pecete atîrnată, căzută.

4

1586 (7094) aprilie 13.

Petru Şchiopul voievod întăreşte mănăstirii Adormirea din Sălăjani satul Sălăjani dat acesteia de către Evloghie monah.

† Петръ воєвода, Б<о>жїю м<и>л<о>стїю, г<о>сп<о>д<а>ръ земли Молдавскои. Сѫж<е> г<о>сп<о>д<ства> ми дадоХ и потвръдиХ м<о>л<ь>ба наш, монастир wт Сълъжани, идеж<е> ест Храм Оу̑спенїе пр҃ес<вѣ>тѣи вл<а>д<ичи>ци нашеи Б<огороди>ци и пр<и>сноД<ѣ>вѣи Маріе, едно село на имѣ Сълъжанїи и съ млин, исприкилїе за даанїе что имала с<вѣ>та монастир wт стараго Петра воєводї, что бил дал с<вѣ>тѣи монастир тое више писанное село на имѣ Сълъжанїи wт Євлогїе монаХ, како да ест с<вѣ>тѣи монастир wт Сълъжани тое пр҃ед реченное село Сълъжанїи, съ млин, съ късем доХодом.

И по нашим животѣ, кто бѫдет г<о>сп<о>д<а>ръ нашеи Молдавстѣи земли, тот би непорѫшил нашѣ токма<л> [18] и встроенїа, але би дал и вкрѣпил с<вѣ>тѣи монастир.

И кто сѣ покѫсит разѫрите нашѣ даанїе и потвръжденїе, таковїи да ест проклѣт и тръклѣт wт Г<о̀сподъ>а Б<ог>а, сътворшѣго н<е>бо и земли и wт четири євангелисти и wт дванадесѣт ап<о>ст<о>лъ връХовнихХ и wт т҃иї с<вѣ>тихХ w<тъ>цѣ еж<е> <въ Некеиск>[18]н<Х>[18] на с<вѣ>тѣм съборѣ просїявшихХ и да имает част съ Ивдою и съ тръклѣтом Ярїа и съ wнѣм<и>[18] невѣрними жодове е<же въ>[18]зъ пи<в>[18]ши на<Хат кръв ег>[18 bis]о на нихХ и на чѣдѣХ ихХ и ест и бъдет вѣки, амин.

Протож<е>, ин да сѣ не ѫмишает пр҃ед сим листом нашим.

Пис ѯ Йс, к<ъ> л<ѣ>то ×ѯчѧ м<ѣ>сеца ап<рилїе> г҃ї.

† Г<о>с<по>д<и>нъ реч<е>.

† Строи̯ч вел лог<офет> ѫч<и> и с<вѣ> искал. Stroicz.[19]

† Михъилескѫл <писал>.

[18] Omis în orig.
[18 bis] Loc rupt în orig.
[19] Cu caractere latine.

www.dacoromanica.ro

† Petru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea dăm şi întărim rugii noastre, mănăstirii din Sălăjani, unde este hramul Adormirea preasfintei noastre stăpîne născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, un sat anume Sălăjanii şi cu moară, din privilegiu de danie ce a avut sfînta mănăstire de la Petru voievod cel bătrîn, care acel mai sus scris sat, anume Sălăjanii, a fost dat sfintei mănăstiri de Evloghie monah ca să-i fie sfintei mănăstiri din Sălăjani acel înainte spus sat Sălăjanii, cu moară, cu tot venitul.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, acela să nu strice tocmeala şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei mănăstiri.

Iar cine va îndrăzni să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului şi de patru evanghelişti şi de doisprezece apostoli de frunte şi de 318 sfinţi părinţi care la Nicheea au strălucit la sfîntul sobor şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi necredincioşi jidovi care au strigat sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum şi este şi va fi, în veci, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7094 <1586> luna aprilie 13.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit. Stroicz [20].

† Mihăilescul <a scris>.

Arh. St. Botoşani, III/365.

Orig., hîrtie (33 × 21,5 cm.), pecete aplicată.

5

1589 (7087) august 17, Iaşi.

Petru Şchiopul voievod întăreşte urmaşilor lui Toader pîrcălab mai multe sate, seliști, locuri în pustiu şi sălaşe de ţigani.

<М>[21]<и>л<о>стїю Б<о>жїею, Їѡ Петръ воєвода, г<о>сп<о>д<а>ръ земли Мѡлдавскоѥ. Ѡж<е> прїидошѣ, прѣд нами и прѣд ѻ҃чима нашима мѡлдавски<ми>[22] болѣри, Софїика поми . . . . . [22] комѧчинѧ Самфира, дочка Тоадера пръкалаба и кнѧка ѥи, Паскалина, дочка Константин, кнѣгинѣ Стронча кистѣрника, кнѧ҃ка тиж<е> То<адера>[22] пръкала а ѻ҃м<и>листит нас и просити собѣ ѡт нас привилїѥ на потквръжденїѥ на своих правих ѡтнини и дѣдини и коупленїѥ на седно селище ѕ Коновицѣх, на гръл, где сѧт трѣнца Лѧполеи, что кѧпил Тоадер <пръ>[22]кълаз ѡт наши слѧги, Станчѧл Гирец[23] и ѡт братанич его, Герасим, с<ы>нъ Данчѧла Гирецю и ѡт племенік ег<о>, Герман Хѧхѧрез,

[20] *Stroici* cu litere latine.

[21] Lăsat loc liber în original pentru a se scrie majuscula inițială cu aur.

[22] Șters în orig.

[23] După ги erau scrise două litere, care apoi au fost tăiate.

www.dacoromanica.ro

с<ъı>нъ Нѣгин и плѣменица иХ, Настѣ, оуси оуиѫкове Миханла и Цоурѹѣ . . . <G>[22]ереца[24] за четири ста злат татарскиХ ис привилїе за кѫпежное что wн имал wт стараг<о> Петра воеводї и на двѣ мѣсти wт поустини, на Бъцѣ, един ниже wт ръпж Мотри, на где оударѣет оу Бък, оу дѣла и съ млин, оу Бъцѣ, что сѣ тепер зовет Тодерецїи, а дрѫгое мѣсто на сеи стороны Бъка, по въш<е> оустїе Божоръцѣ, на конец ръпа, оу против Мотри, съ мѣсто wт млин на Бъцѣ и на Йлпоух, ниже оустїа Пѫцити, ѫ Могилѫ, и съ мѣ[мѣ]сто за млин оу Йлпѫх, что сѣ зовет тепер паки Тодерецїи и на Бъцѣ едно мѣсто на ръпж меж Броскѫ и меж Пїетроаса и на ЙлпѫХ ниже оустїа Пѫцити, оу Могилѫ и Галче, на имѣ Дширацїи, меж Икѣни и меж Ръспопѣни, а едно селище на грълѫ, по въш<е> оустїа Сърати, оу Кїе<р>[26]ѫѕнен, что тепер зовет Столничанїи [25] и на Днестрѣ ѫ wстїе Телицн, что с<ѫ> wт тепер зовет Телица съ wзерѫ и съ два гърле и село Мънжещїи, ѫ волости Крълигътоурн и съ мѣсто за млин и Дрѫжещїи, на Ситна, ѫ волост Хрълокѫ и съ млин и Пелинїи на Каковѣ, ѫ волости Кигѣческон, але село Мънжещїи, оу волост Крълигътѫри, съ мѣсто за млин било коупежное Тоадера пръкалаба wт Мънжа ватах; а тоти привилнаХ за кѫпежное что wни имали wт стараг<о> Петра воеводї, на тое село, а wни изгоубили коли вонкали татаре землю коли изгиѫ и сам Їwан воевода.

Мъı и съ нашимъı болѣри искахом и wбрѣтахом съ нашими д<ѫ>шамъı да ест им правїи wтнини и дѣдничи и коупленїи и въслѫженїе Тоадера пръкалаба, а мъı дадохом и оутвърдихом тѣХ въш<е> реченнХ селаХ и селища и съ млинаХ, ссим нашим знаменитом листом како да ест им wт нас ѫрик и wтнинѫ и дѣдниѫ и съ въсем доходом.

И wтом, також дали и потвърдили если шест фалчи виноград що соут оу Гор Лисицн и съ краме <что>[26] тиж<е> било коупежное Тоадера пръкалаба.

И wтом, <також>[27]дере дали и потвърдили есми ен правїи Холопи цигани именим: Слав съ жена си и дѣ<т>ним иХ, Сошѣ и жена ег<о> и дѣти иХ, Їwноу златар и жена си и дѣти иХ и Ѥѕзоука и съ жена си и дѣти иХ и тиж<е> и Пънтѣ . . . . .[28] съ жена си и дѣти иХ и Стоика съ жена си и съ дѣти иХ и тиж<е> Їwнѫц Котелник съ жена си и дѣти иХ и Иван съ жена его и дѣти иХ и Йндренка златар съ жена си и дѣти иХ и сестра ег<о>, Мърїе . . . . . [28] и една циганка Марта, сестра Пънти и с<ъı>нъ ег<о>, Симиwн и жена си и дѣти иХ и Косте и жена ег<о> Тодосїа и дѣти иХ и Нестор съ жена и съ дѣти иХ . . . . . [28] и Радѫл циган <съ жен>[28]а си Рада и дѣти иХ и Дѫмитрѫ и съ жена си и Ѹрсѫ с<ъı>нъ Нистор съ жена ег<о> и Дрѫме с<ъı>нъ Марко съ жена си и дѣти иХ . . . . . [28] нашемѫ кѣрномѫ <Стронч>а кистѣрник и кнѣгинн ег<о> Паскалин wтн<и>нн, <неорѹшено>[28] николиже.

Я Хотар тѣм вниш<е> реченнаг<ѳ> селам ест[29] wт ѫсиХ сторон <по кѫда из вѣка> wжикали.

<И на то ест вѣра нашего господства въıше писаннаго, Їw Петръ>[28] воевода и вѣра прѣ<въ>[28]злюбленнаго с<ъı>на г<о>с<по>д<ст>в<а>ми К<лад воевода и>[28] вѣра <бо>лѣ<рих>[28] нашиХ: вѣра пана Козма Мѫргѫ <дворник Долнѣи Земли, вѣра пана Гоіа, вѣра пана Билъи, вѣра пана Картик и пана Їwн пръкъ-

[24] Ца scris peste ч.

[25] De la дѣдно pînă la Столничанїи, tăiat cu o linie de către Radu Mihnea voievod, care semnează pe margine: Їw Радѫл воекод.

[26] Omis în orig.

[27] Șters în orig.

[28] Șters în orig.

[29] Șters, lectură nesigură.

www.dacoromanica.ro

лабове Хотинского>[30], вѣра пана <Вранзѣ и пана Гол>[31]ъи пръкълабове Немецкїе, вѣра <пана Мѵрг>[31]ѵ <и па>[23]нѵ Къ<скан>[31] пръкълазове Новогородское, вѣра пана Балика портарѣ Сѵчавскїи, вѣра пана <Ѵ>[31]не постелника, вѣра пана Пож>ог спътар>[31], вѣра <пана Строича вистѣрника, вѣра панл Бѵртѣ чашник, вѣра пана Кокор столника, вѣра пана Попъскѵл комиса и вѣра въсѵх нашѵх молдавскѵх болѣри великѵх и малѵх>[31].

<Ѵ по нашим[31]> животѣ кого Б<ог>ъ изберет <господарем бът>[31]и нашеи Молдавстѣи земли <тот бъ непорѵшил нашего даанїе и потвръжденїе, але а би им дал и оукрѣпил занѵже мъı если им дали и потвръдили>[31].

Ѵ <на бол>шею крѣпост и потвърженїе велѣли <ес>[31]ми нашемѵ вѣрномѵ и поч<тє>[31]номѵ болѣринѵ панѵ Гевргїе вел логоѣет пи<сати>[31] и привѣ<сити>[31] наш печѣт къı сємо и<сти>номоу листоу нашемѵ.

Писал Лоука, оу Ѵсѵѵ, в<ъ> л<ѣ>ѵо ѯзпз ав>гѵст> зї.

<Pe verso :> Галчѧ, <iar mai jos :> Галчѧ за цигани.

Din mila lui Dumnezeu, Io Petru voievod domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Sofiica ..... [32], Samfira, fiica lui Toader pîrcălab şi nepoata ei, Păscălina, fiica lui Costandin, cneaghina lui Stroici vistiernic, nepoată de asemenea lui To<oader> [32] pîrcălab şi ne-au rugat şi au cerut singure de la noi privilegii de întărire pe a lor drepte ocini şi dedini şi cumpărături, pe o selişte la Conoveţe, pe gîrlă, unde sînt spinii Lupoaei, ce a cumpărat-o Toader pîrcălab de la slugile noastre Stanciul Sireţ şi de la nepotul său de frate, Gherasim, fiul lui Danciul Sireţ şi de la vărul lui, Gherman Huhurez, fiul lui Neghină şi vara lor, Nastea, toţi nepoţi lui Mihail şi Giurgea ...<S> ereţ pentru patru sute zloţi tătăreşti din privilegii de cumpărătură ce a avut el de la bătrînul Petru voievod şi pe două locuri în pustiu, pe Bîc, unul mai jos de rîpa Motri, pe unde loveşte la Bîc, la deal şi cu moară în Bîc, care acum se numeşte Todereştii, iar alt loc pe această parte a Bîcului, mai sus de gura Bojorîcăi, la capătul rîpei, împotriva Motrii, cu loc de moară pe Bîc şi pe Ialpuh, mai jos de gura Puţitei, la Movilă şi cu loc de moară în Ialpuh, care acum se numeşte iarăşi Todereşti şi pe Bîc un loc la rîpă, între Broasca şi între Pietroasa şi pe Ialpuh, mai jos de gura Puţitei, la Movilă şi Salcie, anume Dişiraţii, între Iveni şi între Răspopeni, o selişte pe gîrlă, mai sus de gura Săratei, la Vie<r?>[32] dzunei, care acum se numeşte Stolnicenii şi pe Nistru, la gura Teliţei, care ~~de~~ acum se numeşte Teliţa, cu baltă şi cu două gîrle şi satul Mînjeşti, în ţinutul Cîrligătura şi cu loc de moară şi Drujeştii pe Sitna, în ţinutul Hîrlău, şi cu moară şi Pelinii pe Cavova, la ţinutul Chigheciului; iar satul Mînjeştii, la ţinutul Cîrligăturii, cu loc de moară i-a fost cumpărătură lui Toader pîrcălab de la Mînja vătav; iar acele privilegii de cumpărătură pe care ei le-au avut de la Petru voievod cel bătrîn pe acel sat, ele au pierit cînd au prădat tătarii ţara, cînd a pierit însuşi Ioan voievod.

[30] Şters şi rupt în orig.
[31] Şters.
[32] Şters în orig.

www.dacoromanica.ro

Noi și cu boierii noștri am cercetat și am aflat cu sufletele noastre să le fie lor dreapta ocină și dedină și cumpărătură și vislujenia lui Toader pîrcălab și noi am dat și am întărît acele mai sus-spuse sate și selișți și cu mori, cu această luminată carte a noastră, ca să le fie lor de la noi uric și ocină și dedină și cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea, am dat și am întărit șase fălci de vie ce sînt la Dealul Vulpii și cu crame care, de asemenea, i-au fost cumpărătură lui Toader pîrcălab.

Și întru aceasta, de asemenea, i-am dat și i-am întărit ei ai săi drepți robi țigani anume : Slav cu femeia sa și cu copiii lor, Soșea și femeia lui și copiii lor, Ion zlătar și femeia sa și copiii lor și Buzuca și cu femeia sa și copiii lor și de asemenea Pîntea ... [33] cu femeia sa și cu copiii lor și Stoica cu femeia sa și cu copiii lor și de asemenea Ionuț Cotelnic cu femeia sa și copiii lor și Ivan cu femeia lui și copiii lor și Andreica zlătar cu femeia sa și copiii lor și sora lui, Mărie ..... [33] și o țigancă Marta, sora lui Pîntea și fiul ei, Simion și femeia sa și copiii lor și Coste și femeia sa, Todosia și copiii lor și Nestor cu femeia și cu copiii lor ..... [33] și Radul țigan cu femeia sa Rada și copiii lor și Dumitru și cu femeia sa și Ursu fiul lui Nistor cu femeia lui și Drume fiul lui Marco cu femeia sa și copiii lor ..... [33] credinciosului nostru Stroici vistiernic și cneaghinei sale Pascalina ocini, ‹neclintit› niciodată.

Iar hotarul acelor mai sus spuse sate este dinspre toate părțile după hotarul vechi ‹pe unde din veac› [33] au folosit.

‹Și la aceasta este credința domniei noastre mai sus scrise, Io Petru› [33] voievod și credința preaiubitului fiu al domniei mele V‹lad voievod și› [33] credința boierilor noștri : credința panului Cozma Murgu ‹vornic de Țara de Jos, credința panului Slăvilă vornic de Țara de Sus, credința panului Goia, credința panului Bilăi, credința panului Vartic și a panului Ion pîrcălabi de Hotin› [34] credința panului ‹Brînzea și a panului Gol›[33]ăi pîrcălabi de Neamț, credința ‹panului Murg›[33]u ‹și a pa›[33] nului Vă‹scan› [33] pîrcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Balica portar de Suceava, credința panului ‹Ia›[33]ne postelnic, credința panului Poj‹og spătar› [33], credința ‹panului Stroici vistiernic, credința panului Burtea ceașnic, credința panului Cocor stolnic, credința panului Popăscul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici› [33].

‹Iar după› [33] viața ‹noastră› [33] pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, ‹acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentru că i-am dat și i-am întărit› [33].

Iar pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Gheorghie mare logofăt să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Luca, la Iași, în anul 7087 ‹1589› august 17.

‹Pe verso :› + Salcea.

‹Mai jos :› Salcea pentru țigani.

Acestu uric ..... [33] la egumănul.

---

[33] Șters în orig.

[34] Șters și rupt.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bacău, I 2.
Orig., pergament (62 48 cm.), rupt, șters, pecete căzută.

6

1595 (7104) noiembrie 16

Eremia Movilă voievod întărește mănăstirii Adormirea din Sălăjani satul Sălăjani dat acesteia de Evloghie monah.

† Єремїꙗ Могила воєвода, Б<о>жїею м<и>л<о>стїю, г<ос>п<о>д<а>рь земли Молдавскои. Сѫж<е> г<о>с<под>с<т>в<о< ми дадоχ и потвръдиχ м<о>л<ь>ба нашь, монастир wт Сълъжани, идеж<е> ест Храм Оу҃спенїе пр҃ес<вѣ>тѣи и ч<и>стѣи вл<ъ>д<и<ч<и>ци нашеи Б<огороди>ци и пр<и>снод<ѣ>вѣи Маріе, едно село на имѣ Сълъжанїи и съ млин, испривилїе за дданїе что имала с<вѣ>таа монастир wт стараг<о> Петра воєводї, что бил дал с<вѣ>тѣи монастир тое виш<е> писаннои село на имѣ Сълъжанїи wт Євлогїе монаχ како да ест с<вѣ>тѣи монастир wт Сълъжѣн<и> тое прѣд реч<е>ннои село, Сълъжѣнїи, съ млин, съ въсем доχодом.

А по нашим животѣ, кто бѫдет г<о>сп<о>д<а>рь нашеи земли Молдавстѣи, тот би непорѫшил нашѣ токмалѫ и ѫстроенїа, але би дал и ѫкрѣпил с<вѣ>тѣи монастир.

А кто сѣ покѫсит разорити наше дданїе и потвръждонїе, такоѣїи да ест проклѣт и тръклѣт wт г<оспод>а Б<ог>а, сътворшаго н<е>бо и землѣ и wт четири єѫглести и wт с<вѣ>тиχ ѳ҃ї връχовниχ ап<о>ст<о>лъ и прочїиχ и wт тиї҃ w<тъ>ци Некеискиχ на с<вѣ>тѣи съборѣ просїꙗвшиχ и да имает част съ Иѫдоа и съ тръклѣтом Ирїем и съ инѣми невѣрними жидове еж<е> възъпикше наχат кръв его на ниχ и на чадї иχ и ест и бѫдет въ вѣки, амин.

Протож<е>, ин да с<м> не ѫмишает прѣд сим листом нашим.

Пис ѫ Єѫчав, мѣт<о> ×зрд҃ ное<м>в<рїе> ѕ҃ї҃.

† Г<о>сп<о>д<и>нъ реч<е>.

† Єтроич вел лог<о>ф<ет> ѫч<и>.

† Дѫмитрѫ <писал>.

† Eremia Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu domn al țării Moldovei. Iată domnia mea dăm și întărim rugii noastre, mănăstirii din Sălăjani, unde este hramul Adormirea preasfintei și curatei noastre stăpîne născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, un sat anume Sălăjani și cu moară, din privilegiu de danie ce a avut sfînta mănăstire de la Petru voievod cel bătrîn, care acel mai sus-scris sat, anume Sălăjanii, a fost dat sfintei mănăstiri de Evloghie monah ca să-i fie sfintei mănăstiri din Sălăjani satul mai sus spus, Sălăjanii, cu moară, cu tot venitul.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre Moldova, acela să nu strice tocmeala și întocmirea noastră, ci să dea și să întărească sfintei mănăstiri.

www.dacoromanica.ro

Iar cine va îndrăzni să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de patru evangheliști şi de 12 sfinţi apostoli de frunte şi alţii şi de 318 părinţi de la Nicheia care au strălucit la sfîntul sobor şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi necredincioşi jidovi care au strigat sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum şi este şi va fi, în veci, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, anul 7104 ‹1595› noiembrie 16.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Dumitru ‹a scris›.

Arh. St. Botoşani. III/365.

Orig., hîrtie (31 × 20.5 cm.), pecete aplicată, căzută.

7

1617 (7125) iunie 2, Iaşi.

Radu Mihnea voievod întăreşte mănăstirii Dragomirna opt sălaşe de ţigani.

† Иw Радꙋл воєвода Миχнѣ, Б‹о›жїю м‹и›л‹о›стїю, г‹о›сп‹о›д‹а›рь земли Молдавскои. Ѡж‹е› дали и потвръдили есми с‹вѣ›тѣи монастир Драгомирни, гдеж‹е› ест Храм Ѣъшествїе с‹вѣ›того д‹ꙋ›Ха, на ихъ правїи Холопи цигани, wсим селаше имѣ Гаврил съ женꙋ и съ дѣт‹ь›ми его и Гога съ женꙋ и съ дѣти и Тодер и Кꙋрдꙋχ съ жени и съ дѣт‹ь›ми ихъ и Гмгорїе с‹ы›нъ Шꙋши и Иwнꙋц съ женꙋ и съ дѣти и Козма, с‹ы›нъ Иwнꙋч, съ женꙋ и съ дѣти и Васил, с‹ы›нъ Їwници, с‹ы›нъ Хардин съ женꙋ и съ дѣти, что тїи цигани сꙋт даанїе и м‹и›лованїе с‹вѣ›тѣи монастир wт покоинаго Лꙋпꙋл Ѳтроич логофет и wт кнѣгинѣ его, Пъскжлина, и wт с‹ы›нъ ихъ, Иwнашко Ѳтроич, что бѣше им тїи цигани правиχ са ихъ дѣднини.

Тог‹о› радї, да ест и wт г‹о›с‹по›дс‹т›в‹а› ми виш‹е› писаннѣи с‹вѣ›тѣи монастир називаемаг‹о› Драгомирни правїи Холопи цигани тїи wсим съласе не порꙋшенни, николиж‹е›, на вѣки вѣчниχ. И ин да сѣ не ꙋмишлет.

Пис ꙋ Їс, въ л‹ѣ›то ×ѕр҃кѣ м‹ѣ›с‹е›ца юнїе в҃ д‹ь›ни.

† Сам г‹о›с‹по›д‹и›нъ реч‹е›.

Из Гынгѣ логофет и с‹м› искалχ т. р.

† Небожатко ‹писал›.

† Io Radul voievod Mihnea, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit sfintei mănăstiri Dragomirna, unde este hramul Pogorîrea Sfîntului Duh, ai săi drepţi robi ţigani, opt sălaşe,

www.dacoromanica.ro

anume: Gavril cu femeia și cu copiii lui și Goga cu femeia și cu copiii și Toader și Burduh cu femeile și cu copiii lor și Gligorie, fiul lui Șușa și Ionuț cu femeia și cu copiii și Cozma, fiul lui Ionuci, cu femeia și cu copiii și Vasil, fiul lui Ioniță, fiul lui Hardin, cu femeia și cu copiii, care acei țigani sînt danie și miluire sfintei mănăstiri de la răposatul Lupul Stroici logofăt și de la cneaghina lui, Păscălina, și de la fiul lor, Ionașco Stroici, care i-au fost lui acei țigani drepți ai lor de moștenire.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea mai sus-scrisei sfinte mănăstiri numită Dragomirna drepți robi țigani acele opt sălașe neclintit, niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7125 ‹1617› luna iunie 2 zile.

† Însuși domnul a spus.

Eu Ghianghea logofăt și m-am iscălit.

† Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Bacău, I/3.

Orig., hîrtie (41,8 × 27,8), pecete timbrată, căzută.

www.dacoromanica.ro